

Utställningsyttrande Stettin 7 mm i stadsdelen Gärdet, Dp 2011-00131.

Kvarteret gränsar till Kungliga Nationalstadsparken och ingår alltså i riksintresset nationalstadsparkens buffertzoon. I en buffertzoon får man inte vidta åtgärder som påtagligt skadar riksintresset. Exploatering i buffertzoner måste därför ta sådan hänsyn att inte "det historiska landskapets natur- och kulturvärden skadas" (MB 4. kap 7 §). Skaderekvisitet är inte lika starkt utanför parken som inom den. I buffertzonen gäller att åtgärder inte får skapa "påtaglig skada".

Den topografiskt och historiskt viktigaste strukturen i området är Drottningberget med Kungl. Borgen, som måste få behålla sin dominerande roll i landskapet. Det föreslagna byggnadskomplexet är i den nordöstra delen dubbelt så högt som den befintliga STIM-byggnaden och dess grannar och betydligt högre än berget. Det skulle därigenom på ett beklagligt sätt konkurrera visuellt med Drottningberget och Kungl. Borgen, särskilt sett från Gärdets norra del och Lindarängsvägen. Det bör sålunda sänkas till ungefär samma höjd som STIM-huset.

Det förtjänar att framhållas att planeringen runt Ladugårdsgärde sedan lång tid tillbaka haft som riktmärke att vidmakthålla den öppna ytan och att förstärka topografin genom bebyggelsen. (Planbeskrivning s.8) Den föreslagna detaljplanen gör raka motsatsen: förintar topografin genom en byggnad nästan dubbelt så hög som Drottningberget.

Av analysen framkommer att "en konsekvens kan bli att stora delar av Ladugårdsgärdet kommer att domineras av den tillkommande byggnaden, vilket, enligt Andersson Jönssons landskapsanalys, kan ifrågasättas." (Planbeskrivning, s.17). I nästa andetag bedömer kontoret på fri hand ändå att "planförslaget skapar ett respektfullt möte med parken." Det är obegripligt, men dessvärre ett av många exempel på det ordvrängeri som numera präglar stadsbyggnadskontorets tjänsteutlåtanden.

STIM-huset byggdes 1965 för innovationsföretaget Defibrator AB (arkitekt Bengt Asplund) och moderniserades på 1980-talet. Det har med sin fasad i gult tegel och skifferplattor och takfot i koppar god arkitektonisk kvalitet och kunde istället ha behållits, byggts om och inlemmats i ev. ny bebyggelse. STIM-huset utgör en diskret fond för denna del av parken.

Ur hållbarhetssynpunkt är det nästan alltid sämre att riva och bygga nytt istället för att bevara, renovera eller bygga om (Stephan Fickler, Brännpunkt, SvD 2013-04-07). Miljöpåverkan är vanligen mångdubbelt större vid rivning och nybyggnation. Redan detta förhållande motiverar en miljökonsekvensbeskrivning. Läget intill en nationalstadspark gör det till en självklarhet.

Hushöjden har inte sänkts till det nuvarande husets nivå och även om färgsättningen blir diskret kommer de stora glaspartierna att dominera, särskilt med ljus om natten. Kraftiga inslag av växtlighet

på huset är välkommet, men har visuell inverkan en ganska kort tid på året. Trädraden väster om kvarteret bibehålls inte. Ytterligare en anledning att göra en MKB.

Förbundet för Ekoparken yrkar därför avslag på förslaget och förordar att ett nytt förslag tas fram som i första hand bibehåller STIM-huset, i andra hand sänker höjden på en ev. ny byggnad till samma nivå som STIM-huset har. En miljökonsekvensbeskrivning måste göras för att i hållbarhetsperspektiv – energi- och materialförbrukning i ett livscykelperspektiv – jämföra alternativet att bygga om det befintliga huset med att riva och bygga helt nytt.

Stockholm 2013-10-22

Richard Murray
ordförande